

Tipsa gärna **ungredaktionen** Hör av dig till Ellinor, Paula, Helen, Sandra, Madelene, Jonathan, Erika, Ann-Marie, Malin eller Emma. Tel 0240-882 10 Mail nit.ung@daltid.se

Ung tipsar

På Haffas (ungdomens hus) i kväll spelar **Revolta**, hardcore från Piteå, **Ellis the vacuum-child**, instrumental postrock från Stockholm, **Blacktears**, metal/hårdrock från Ludvika.

Veckans dikt

Vi pratar i anorektiska samhällen,
Fast vi alla fått en släng av bulimi.
Och det är inte samma sak:
Även om vi gömmer våra liv
Och kväver våra känslor
Tills orden äter upp meningen
med att fönster finns.

ERIKA SKILSTRÖM

Tipsa Ung

Har det hänt något på din skola som du tycker att vi ska skriva om? Eller har du ett nyhetstips till oss eller vet du någon vi borde intervjua? Skriv till oss!

Mejla oss på:
nit.ung@daltid.se
eller ring på telefon
0240-88 210

Att flytta hemifrån är en dröm för många, men för att det ska fungera bra krävs en del planering. Utgifterna för att bo i egen lägenhet är oftast fler än vad de flesta är beredda på.

Det finns olika boendeanternativ att välja på när du ska flytta, hyra, köpa egen lägenhet, hyra i andra hand eller bo tillsammans med andra.

Väl på plats i den nya lägenheten gäller det att få ekonomin att gå ihop. Ett sätt att hålla koll på pengarna är att noga anteckna vart de tar vägen, när de kommer in och vad de ska användas till.

Flytta hemifrån både kul och svårt

Mysigt. Ida Gustafsson har inrett sin lägenhet på ett ombonat och personligt sätt. Foto: MALIN STERNBECK

Ida Gustafsson är 16 år och går första året på estetiska programmet med inriktning musik. Hon kommer ursprungligen från Fredriksberg, men bor nu själv i en etta på Högberget i Ludvika. Det gör hon för att slippa den dryga timmens restid som det tar att åka från Fredriksberg till och från skolan varje dag.

Då resvägen är längre tre mil får hon ett inackorderings tillägg på 1 300 kronor i månaden.

Ung träffar Ida en vardagskväll runt halv nio, med ett stort leende visar hon oss runt i den lilla ettan med kokvrå.

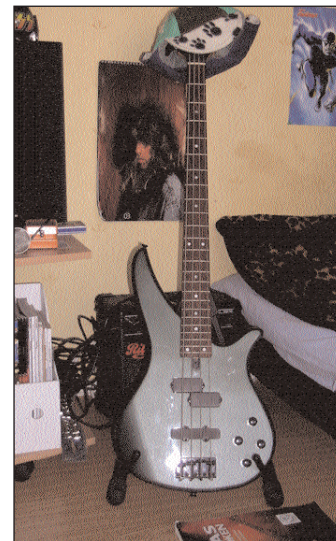
Själva rummet består av en säng, en tresitts soffa, en tv, och ett soffbord med en dator på. Det är ungefär vad som får plats. Vägarna pryds av affischer med band som Kizz och Iron maiden.

Vi frågar Ida vad som är det bästa respektive sämsta med att bo ensam.

– Det bästa är att ha sån enorm frihet, man kan göra nästan vad man vill och när man vill, som till exempel städa och äta.

– Det värsta är det faktum att man faktiskt måste städa, diska och laga mat. Det händer väl lite för ofta att det bara blir nudlar till middag.

Ida har bott på Högberget sedan första december förra året, men innan dess bodde hon inneboende i Örebro, där hon gick på rockgymnasiet, men det var inget för henne så hon flyttade tillbaka

Guran. Gitarren har en central plats i lägenheten.

för att göra karriär på estetprogrammet. Vilket hon har lyckats bra med. I går var hon med i skoltävlingen Idols final.

Ida ägnar en stor del av dygnet till musiken.

– På fritiden spelar jag för det mesta gitarr, men gymmet och datorn får också en del tid.

Det är en stor omställning att flytta hemifrån, man är helt själv, vilket Ida har känt på.

– Det är klart att jag saknar mamma och pappa, men då är det bara att åka och hälsa på dem, de bor ju inte i världens ände.

– Det är mest på helgerna som jag åker hem till Fredriksberg, men det kan hända någon gång i veckorna också. Men förr eller senare ska man flytta så det är bara att vänja sig. Sedan har jag min storasyster i stan som jag också kan umgås med.

Ida berättar att hon inte kommer att bo själv så länge till.

– Min kille från Göteborg ska flytta upp hit, till en början ska vi bo här, men sen ska vi försöka hitta något större, det blir för trångt i en etta på mindre än trettio kvadrat.

Att flytta hemifrån har både sina för- och nackdelar som allting annat, men förr eller senare så ska det ju ske. En del tycker att det är dags redan vid 16, medan andra bor kvar tills de är över 20, det är ett individuellt val som man måste ta.

ERIKA SKILSTRÖM

Krönikan

Have you got a CV with you?

Över två månader har jag bott i Brighton nu, och i över två månader har jag sökt jobb. Den är inte så sann som man skulle önska, myten om att det ska vara lätt att få jobb i England.

Förra våren pratade jag med en tjej från Lindesberg som hade flyttat till mitt kära gamla Oxford, där hon hade fått jobb inom tre timmar.

Glada och peppade skrev vi ihop ett CV, min skånska student och jag, och gav oss ut på stan. Gosh, var vi nöjda när vi hade sökt ett 15-tal jobb. Sen tänkte vi att det bara var att luta sig tillbaka och vänta på ett telefonsamtal. Jaha, jojo.

Hur många jobb jag har sökt vid det här laget vågar jag inte ens tänka på. Mer än 15 är det i alla fall. Jag har varit på intervjuer och provjobb, snubblat på restauranger och dammsugit affärer, men alltid har det fallit på brist på erfarenhet. Brighton har väldigt många arbetssökande, och därmed har arbetsgivarna råd att vara kräsna.

När provjobben avlöser varandra med ett "no thank you" efter varje, är det inte lätt att hålla sig upprätt. Men efter att ha letat i över två månader tror jag att jag har fått in den rätta knycken. Den heter Keep Going. Och ett sjuåklä bra CV.

Jag kom i kontakt med en fransk möbel-

designer från London som sökte en sömerska.

Jag fick till och med tag i en symaskin tack vare underbara människor. Det enda som saknades var då ett skrivbord. Jag visste inte att man kunde längta efter ett skrivbord. Men när väl det var ordnat slutade symaskinen fungera, och jag säger er det, de ord som hördes ur mitt rum i slutet av förra veckan var både högljudna och barnförbjudna. Tack symaskin.

På lördag får jag en ny titel, en som jag har längtat efter i sisådär tre år. På lördag blir jag DJ.

Veckans låt är en gammal favorit och

klassiker. För många år sedan lovade jag min kära vän Kamelen att spela David & The Citizens Graycoated Morning om jag skulle DJ:a på Grand, och jag är inte den som glömmer ett sådant löfte. På lördag ska jag spela Graycoated Morning för Kamelen, Grand, och flickorna som jag dansade så galet med i klubbstugan i Östansbo, en vår för länge sedan.

ELLINOR SILJESTRÖM